

dansegulvet og måske blive skubbet så hårdt til, at jeg falder. Villy befaler imidlertid med megen autoritet de dansende om at gøre plads, så jeg uden den helt store fare kan følge ham ud i køkkenet. Her bliver jeg straks forsynet med en gul sodavand, mens Villy ivrigt fortæller mig om sin **Nimbus** motorcykel med **sidevogn**, som han er meget stolt af. Dette bliver et lille plaster på såret for mig. Næste dag fortæller jeg stolt nogle venner om min positive oplevelse med Villy. Min følelse af ensomhed det meste af aftenen holder jeg for mig selv.